

om Afhændelsen af Statens Bøndergods, da viser dette, at man ikke forud kan regulere saadanne Embeders Gagering.

Jeg troer, at det er meget fortjenstlig af den høitærede Justitsminister, at han har fremsat dette Forslag. Da det nævnte Udvalg stillede sit Forslag for 2 Aar siden, kom det ikke længere end til at blive fremsat i en Betænkning; men den daværende Justitsminister vilde ikke vide Noget af de Grunde, som deri fremsattes for Forslaget, at sige. Den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) siger, at det nu foreliggende Forslag vil medføre, at Sportellovgivningen maa forandres; ja, det er meget rigtigt; men det vilde være et stort Gode, dersom man kunde faae den vel revideret; dersom man nu lader den staae som den er, saa siges der fremdeles, vil der komme et Udkast til en Sportellov frem, og siges der endvidere: lad os derfor være frie for dette Forslag nu, — det gaaer ikke an; thi det griber ind i de nuværende juridiske Embedsmænds velerhvervede Indtægter, der lønnes med Sportler, som de have gjort Regning paa, at de skulde beholde og blive ved at lønnes med, indtil de komme paa fast Gage. Men ved saadanne Slutninger kommer man jo ind i en Cirkel; thi vil man vente med en Sportellov, til der kommer en Gagelov, og der da siges, at det maa være en Sportellov, da vil det sees, at man kommer til Modsigelse. Hvad angaaer Summen 15,000 Rd., som er forlangt, da er det efter min Formening for lidet, idetmindste kan der jo meget let komme Vacancer, som kunne gjøre, at 15,000 Rd. ikke ere tilstrækkelige; men da denne Sums Størrelse blot er calculatorisk, vil den høitærede Minister være istand til at faae det Manglende ved en Til lægsbevilling.

H. Hage: Jeg staaer i en meget beehnderlig Stilling her. Jeg blev navnlig angrebet af den sidste ærede Taler for at tale imod fast Gagering af Embedsmændene, medens jeg netop meget gjerne vil tale for denne Sag; thi jeg kan forsikre den ærede Rigsdagsmand om, at dersom det, jeg anseer som en af de vigtigste Opgaver, vi have, nemlig at forandre Retspleien og navnlig at gennemføre Næv-

ningeinstitutionen, kunde blive fremmet ved et Forslag som dette — et Forslag rigtig gjennemført som dette — skulde jeg være den, som allerstærkest skal tale for denne Sag. Det gjør mig ondt, at den ærede Rigsdagsmand finder sig foranlediget til Antydninger, som om jeg skulde have betragtet denne Sag i et andet Lys, end jeg tidligere har gjort det, paa Grund af forandrede Forhold. Jeg veed ikke, om den ærede Rigsdagsmand var tilstede, thi ellers vilde han erindre, at jeg tidligere ved Finantslovens Behandling har modsat mig lignende Forslag som dette, fordi det var min Overbeviisning, at det er urigtigt at benytte Finantsloven til Forslag af denne Natur, medens jeg dengang som nu fremhævede, at jeg anseer det for et rigtigt og ønskeligt Princip, men som sagt, at jeg paa det Bestemteste modsatte mig at henkaste saadanne vigtige Spørgsmaal under Behandlingen af Finantsloven, hvor de ikke kunne drøftes, som de bør drøftes. I den Maade, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har taget Sagen, indrømmer jeg, at der er flere Punkter, som ere fuldkommen rigtige. Jeg troer det er ønskeligt, om der kunde gjøres en Afskillelse imellem det, der skal tilfalde en Embedsmand som Dommer og som administrativ Embedsmand, og at en sliq Afskillelse vil lette Nævningeinstitutionens Indførelse, med Hensyn til hvilken en saadan Sondring vil spille en meget vigtig Rolle, selv om man ikke saa fuldkommen kan gennemføre Principet, som man tidligere har tænkt sig det. Jeg maa forøvrigt bemærke, at de Forbehold, der i de senere Aar ere tagne, ere kun med Hensyn til Jurisdictionsförändringar og ikke med Hensyn til Gageringer. Men nu Hovedspørgsmaalet: skulle vi paa Finantsloven afgjøre denne Sag eller ikke? Man siger: Man har mange Gange gjort det. Erindre De ikke, mine Herrer, forrige Aar, da der var Tale om en lille Godtgjørelse for det besværlige Arbejde til Overlægen ved Daareanstalten i Marhus? Med hvilken storartet Bestalenhed blev man ikke her fremsat som dem, der vilde forrykke alle Forhold, naar man paa Finantsloven vilde bevilge dette lille Tillæg? Man sagde: Kom med Lønningsloven, det er der, vi skulle have disse Spørgs-